

- सुमनस्, only °स्त्रीमान् = prec. a.
 सुमनोदामन् n. a garland of flowers.*
 सुमन्त् a. easily knowable or well known.
 सुमन्त् a. well advised; m. a man's name.
 सुमन्तित a. = prec. adj.; n. impers.
 1 सुमन्त् n. pl. good wishes.
 2 सुमन्त् a. full of devotion or good wishes.
 सुमहत् a. very large or great.
 + सुमहस् a. excellent.
 सुमहाकृष्ण a. containing very large courts or halls.
 सुमहातपस् a. very ascetic or devout.
 सुमहतिजस् a. rich in splendour or dignity.
 सुमहात्रम् & °मनस् a. very magnanimous.
 सुमहावत् a. very strong or powerful.
 सुमहायुगि m. an excellent sage.
 सुमात्र a. having a beautiful mother.
 सुमात्र a. abounding in arts or stratagems.
 सुमात्रत् n. the beautiful host of the Maruts.
 1 सुमित् a. well measured.
 2 सुमित् a. well fixed or founded.
 सुमित्र a. good friend; m. & f. आ a man's & woman's name.
 सुमित्र = prec. a.
 1 सुमुख n. a beautiful mouth.
 2 सुमुख f. ई (आ) a. handsome-faced, cheerful, friendly, kind; disposed or willing to (—); N. of a serpent-demon, an Asura, a king, etc.
 सुमृद्धीकं (०ल्लीकं) a. merciful, gracious; n. mercy, favour.
 सुमृत a. stone-dead.*
 सुमेक a. firmly established.
 सुमेधि a. pithy, strong.
 सुमेधस् a. intelligent, wise.
 सुसेष n. N. of a mountain.
 सुर्व a. benevolent, gracious; n. grace, favour; devotion, prayer, hymn.
 सुचय् & सुचाय्, only °चन् a. gracious, favourable.
 सुचय् & सुचाय् a. = prec. a. or devout, pious.
 सुचावरी a. causing favour or satisfaction.
 सुचिन् a. gracious, favourable.
 सुन्मृत् a. deserving favour.
 सुम् m. pl. N. of a people.
 सुयज् a. sacrificing well; f. = seq.
- 1 सुयज् m. a good sacrifice.
 2 सुयज् a. performing or receiving a good sacrifice; m. N. of sev. men.
 सुयत् a. well restrained.
 सुयन्त् a. easily guided.
 सुयन्तित a. well bound or restrained; possessing perfect self-control.
 सुयम् a. = prec.
 सुयवस् a. having good pasture; n. good pasture.
 सुयश् a. very famous.
 सुयाम् a. well guiding.
 सुयुज् a. well yoked (waggon or horses).
 सुयुध n. a good or honest fight.
 सुयोधन m. older N. of Duryodhana.
 सुर m. ई f. god, goddess.
 सुरकामुक् n. the gods' bow, i.e. the rainbow.
 सुरकुल n. house of the gods; temple.
 सुरचित् a. well guarded or protected.
 सुरचिन् m. a good protector.
 सुरगत् m. elephant of the gods.
 सुरगण् m. sgl. & pl. the host of gods.
 सुरगृह n. = सुरकुल.
 सुरङ् m. the orange tree; f. आ = सुरङ्गा.
 सुरचाप m. = सुरकामुक.
 सुरण् a. gay, merry; n. joy, pleasure.
 सरत् u. great delight, esp. amorous pleasure, sexual intercourse.
 सुरत् n. rich in treasures.
 1 सुरथ m. a fine chariot.
 2 सुरथ a. having a fine chariot; m. charioteer, a man's name.
 सुरद्विष m. = सुरगत्.
 सुरद्विष् m. god-hater, demon.
 सुरघनुस् n. = सुरकामुक.
 सुरपति m. lord of the gods (Indra or Çiva).
 सुरपतिचाप m. °धनुस् n. Indra's bow, the rainbow.
 सुरभय् °यति, pp. सुरभित render fragrant, perfume.
 सुरभिं (f. ई or ई) sweet-smelling, fragrant, lovely, charming. m. the spring; f. °भि or °भी N. of a myth. cow, cow i.g.; n. any sweet-smelling substance, perfume.
 सुरभिकन्द्र m. N. of a mountain.